

har sagt. Nu er der det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Opfermann), som saa særlig har ført Bog over, hvad der er passeret her, og som altsaa har den Fordeel frem for mig, der Ingeniør skriver op, at han maatte kunne have refereret sig til sine Noter. Han har sagt, at min Paastand gik ud paa, at den daværende Indenrigsminister havde afsluttet denne Contract af Frygt for Rigsdagen. Jeg appellerer til ærede Medlemmers Sukommelse, om jeg skulde have brugt dette Udtryk; jeg tvivler meget derom. Det ærede Medlem tilgav mig, men det forekommer mig, at hans Tølelse undertiden finder et temmelig stærkt Udtryk, at det ærede Medlem undertiden bliver, jeg beder ham atter tilgav mig, lidt iltter under en Sags Behandling, og at det altsaa maaskee er i et saadant iltter Dødblik, at han har nedskrevet disse vistnok ikke rigtige Ord. Dersom det ærede Medlem havde sagt: Ministeren har været overbevist om, at han aldrig, naar Rigsdagen kom sammen, kunde komme til at afslutte denne Contract, at han aldrig kunde faae Tilladelse til at give saa høi en Pris, fordi den var saa urimelig høi, dersom han havde sagt, at Rigsdagen aldrig og allermindst vilde have givet sit Samtykke til at gaae ind paa en anden Betalingsmaade, saaledes som steet er, saa havde han Ret; thi det er min Mening og bliver det bestandig, og jeg gjentager her, at naar Rigsdagens Magt og Myndighed er saa stærkt reduceret, er bleven saa lille, saa er det ikke mere, end hvad vi kunne vente, at en Minister vil tage tilbørligt Hensyn til Rigsdagens Mening om de Sager, hvorover vi endnu kunne raade; jeg siger, det er ikke mere, end hvad vi kunne vente, og den lille constitutionelle Mand, der endnu maatte være tilstede, burde vel nærmest høre sig i den Retning. — Der er blevet gjort Bemærkninger over, at det skulde være et urigtigt Døgvende fra min Side, at der i Foraaret 1859 havde været Tale om, at Privatbanken her skulde komme dette Foretagende til Hjælp ved at tage Actier til $\frac{1}{3}$ af Betsbet til en Cours mellem 80 og 85 Rd. Det er ganske rigtigt bemærket af det ærede Medlem, at jeg ikke har sagt Andet, end at saaledes var det blevet mig fortalt, og altsaa har jeg aldrig kunnet gaae

ind paa nogen Garant for Rigtigheden deraf; men jeg betvivler i høieste Grad, at der nogeninde har været Tale om de Priser, man her har nævnt. Det er jo imidlertid uafsløse Betragtninger, thi der blev Intet af den hele Handel. Privatbanken maa vel nærmere have læst efter og undersøgt Forholdene, og derefter fundet, hvad jo ogsaa Finantsministeren har fundet, at det ikke var saa reent med disse 4 pCt. Garant, at man rolig kunde tage dette Papir og lægge det hen som et Papir, der virkelig gav og bestandig vilde give 4 pCt. Rente, indtil det engang kunde blive betalt. Jeg miskjender naturligvis ikke Finantsministerens Berettigelse til at handle med Drefundsfondens Midler saaledes, som han har gjort, og han har jo ogsaa som fornuftig Finantsminister dækket sig paa den rigtige Maade; han har jo indseet, at det mulige Tilfælde kunde indtræde, at Banen ikke var sine Udgifter, og at altsaa Deficitet maatte trækkes fra de 4 pCt. Der kan aldrig blive Spørgsmaal om, at Kongeriget betaler mere end 4 pCt.; men der er jo dog flere forstandige Mænd i Sylland, der ere af den Mening, at det mulige Tilfælde kunde indtræde, at Banen ikke svarede sine Udgifter, og saa gaaer det af paa de 4 pCt. Finantsministeren har fuldkommen vel indseet — og jeg formoder, at saavel Privatbanken som ogsaa den daværende Indenrigsminister have kunnet regnet det ud — at naar 25 Mars ere gaaede, saa har Staten Ret til at tage Banen til de sidste 5 Mars Gjennemsnitspris, multipliceret med 25, og det kan altsaa til den Tid blive et overmaade lidet værdifuldt Papir, der ikke er saaledes at henlægge som et solidt 4 pCt. rentebærende Papir. Jeg maa atter henlede Opmærksomheden paa den fuldkommen urigtige Anskuelse, at et af en Stat garanteret Papir paa nogen Maade kan sammenlignes med samme Stats Obligationer. Jeg skal blot anføre et eneste Beplys derpaa og det er, at da vore 3 pCt. Obligationer, saavidt jeg mindes — jeg taler her aldeles efter Sukommelsen, saa jeg ikke ganske vil indestaae for Rigtigheden — i Januar Maaned 1853 stode i omtrent 85 Rd., da stode 4 pCt. kongelig danske garanterede Kjøbenhavnsskorsørste Børnbanepapirer i omtrent 75 Rd. Nu beder jeg altsaa